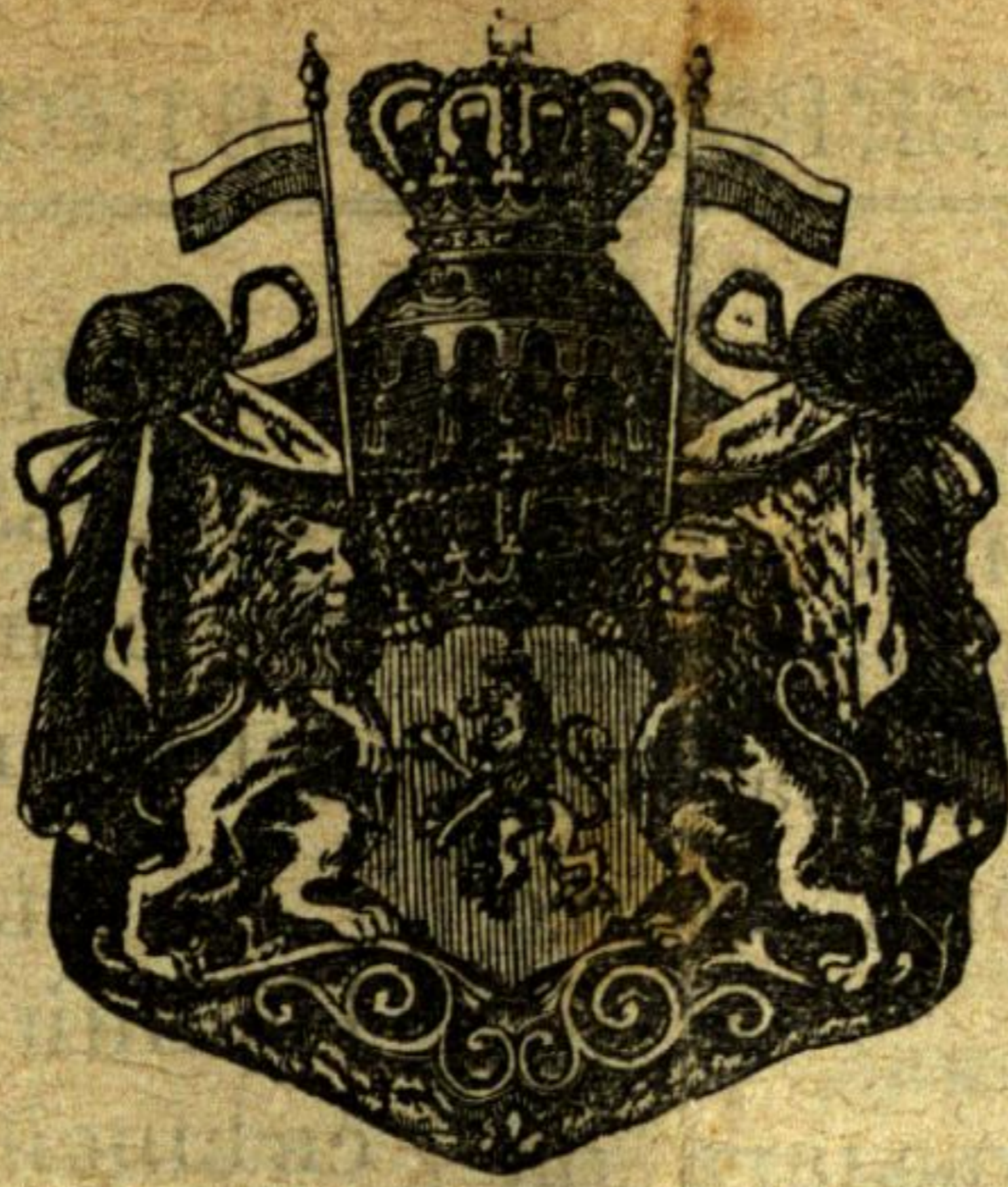

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пжти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноски.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, сѣбота 26 мартъ 1883 год.

БРОЙ 33.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По случай на рождениятъ си день, **Негово Височество Князьтъ** има удоволствието да получи направо и чрезъ посредството на Министерството отъ представителитѣ на всичкитѣ общини, тѣй сѣщо и отъ частни лица поздравления и изречения на искрення преданность и любовь къмъ Неговата Висока Особа.

Негово Височество, глѣбоко трогнѣтъ отъ тия доказателства на вѣрнопоподанническитѣ чувства на населението отъ всичкитѣ жглове на България, всемилостивейше благоволи да изрази сърдечната Си благодарность на драгитѣ Му подданници за изказанитѣ отъ тѣхъ въ тоя случай чувства на любовь и преданность.

По Негова заповѣдь обявямъ това Височайше благоволение за всеобщо знание.

София, 25 мартъ 1883 год.

Подписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

Въ недѣля на 20 мартъ Негова Свѣтлость Принцъ Лудвигъ Батембергский заедно съ състоящия при особата му Барона де Юнгенфелда и ординареца Ротмистра Фонъ Кубе, благоволи да прекара вечерята у Австрийския Дипломатически Агентъ и Генераленъ Консулъ г. Барона де Бигелебенъ.

Въ понедѣльникъ на 21 мартъ Негово Височество прие на докладъ Министра-Предсѣдателя Негово Превъсходительство Генералъ-Майоръ Соболева.

Сѣщия день имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество Управляющия Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията г. К. Цанковъ, Началникътъ на Софийското Военно Училище Подполковникъ Ремлингенъ, г. Д-ръ Христовъ и Търновската депутация, състояща отъ Негово Преосвященство Епископа Климентъ Браницкий, г. Стамбуловъ и Бояджиевъ.

Въ вторникъ на 22 мартъ Военный Министръ Негово Превъсходительство Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ представи на Негово Височество Военната депутация, която ще присѣтствува на коронацията на Негово Императорско Величество.

Сѣщия день имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество Французский Дипломатически Агентъ и Генераленъ Консулъ г. Шеферъ и г. Естиняръ.

Вечерята се даде обѣдъ въ Двореца; присѣтствуваха: Негова Свѣтлость Принцъ Лудвигъ Батембергский, състоящия при него Баронъ де Юнгенфелдъ, ординареца Ротмистръ Фонъ Кубе, Маршалътъ на Дворътъ Баронъ

Ридезелъ, Французский Дипломатически Агентъ г. Шеферъ, Английский Дипломатически Агентъ г. Ласелсъ, Австрийский Дипломатически Агентъ г. Баронъ де Бигелебенъ, Германский Генераленъ Консулъ г. де Брауншвейгъ, Италианский Дипломатически Агентъ г. де Мартино, Управляющия Русското Дипломатическо Агенство г. Арсеневъ, Румжнский Дипломатически Агентъ г. Гика, Гръцкый Дипломатически Агентъ г. Рангабе, Сръбский Дипломатически Агентъ г. Симичъ, Оттоманский Комисаръ за Вакуфитѣ Нихадъ Паша, Управляющия Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията г. Цанковъ, Свѣтникътъ при Министерството на Финанситѣ г. Кеие, г. Естиняръ и дежурный Флигель-Адъютантъ г. Майоръ Баронъ Корвинъ.

Сѣщия день Негово Височество заедно съ Принца Лудвигъ Батембергский, Барона де Юнгенфелда и ординареца Ротмистра Фонъ Кубе, благоволи да прекара вечерята у Английский Дипломатически Агентъ г. Ласелсъ.

На 23 мартъ Негово Височество прие на докладъ Министра-Предсѣдателя Негово Превъсходительство Генералъ-Майоръ Соболевъ, Министра на Войната Негово Превъсходительство Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Сѣщия день имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество Австрийский Дипломатически Агентъ г. Баронъ де Бигелебенъ, Управляющия Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията г. Цанковъ, г. Фазжлъ-Бей и депутацията отъ гр. Ловечъ.

Вечерята Негово Височество заедно съ Негова Свѣтлость Принцъ Лудвигъ Батембергский, Барона де Юнгенфелда и ординареца Ротмистра Фонъ Кубе, благоволи да присѣтствува на обѣда, даденъ отъ Г.г. офицеритѣ въ Военный Клубъ въ честь на Негова Свѣтлость Принца Лудвигъ.

Негово Височество въ София на 24 мартъ 1883 год. всемилостивѣйше благоволи да награди съ:

Орденъ Св. Александръ II степень Французския Дипломатически Агентъ и Генераленъ Консулъ г. Шеферъ и Статския Свѣтникъ и Камергеръ на Негово Величество Всероссийский Императоръ г. Кребелъ.

Орденъ Св. Александръ III степень: Подпредсѣдателя на Държавний Свѣтъ г. Михайловский.

Орденъ Св. Александръ V степень: Старшия поручикъ отъ 2-рия Драгунский полкъ на Великото Герцогство Хесенско Барона Юнгенфельда.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 211.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България,

По предложението на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 19 мартъ 1883 год. подъ №. 1677,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАВЯВАМЕ:

Да назначимъ подсекретарьтъ при Медицинский Сьвѣтъ Груя Генчовъ, за младши подначалникъ въ административно-полицейското отдѣление при Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла на мѣстото на Михаила Юрдановъ, който се назначи на друга длъжностъ.

Исполнението на настоящийтъ указъ се възлага на Наштътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Наштътъ Дворецъ въ София, на 21 мартъ 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Съ указъ подъ No. 210 отъ 21 мартъ т. г. се постановява: По ст. I да се отпустне на Плъвненский болниченъ сьвѣтъ 70 лева и 80 стот. за исплащание наемтъ за зданието, наето за болничний складъ, за врѣме отъ 1 юний 1882 год. до 15 февруарий 1883 год. И по ст. II горнята сума да се вземе изъ остатъцитѣ по § 18 ст. 5 глава VШ отъ бюджета на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла за 1882 год.

Съ указъ подъ No. 212 отъ 23 мартъ т. г. се постановява: да се преведе лѣкаря на Вратчанската No. 8 пѣша дружина Д-ръ Петръ Барновъ отъ военното вѣдомство на гражданското на длъжността членъ-секретарь на Медицинский Сьвѣтъ, съгласно чл. 11 отъ закона за чиновницитѣ, съ годишно съдържание предвидено въ бюджета по Медицинский Сьвѣтъ за настоящата финансова година.

П Р И К А З Ъ

№ 49.

Бивший Добрички, а сега Руссенски околийски началникъ Коста Павловъ преди 1½ мѣсець арестувалъ съдържательтъ на една баня въ Добричъ Ибрахима Агушовъ, съвършено безъ основание. За тѣзи постѣпка правя Павлову строга заблѣжка и го предопрѣждавамъ, че, ако повтори да направи подобно беззаконие, наказанието ще бѣде въ най-голѣмъ размѣръ.

София, 21 мартъ 1883 г.

Подписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

No. 209.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля,
Князь на България,

По предложението на Нашия управляющий Министерството на Народното Просвѣщението, представено Намъ съ докладътъ му отъ 21 мартъ 1883 год. подъ No. 603, и съгласно съ мнѣнието на Държавний Сьвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Ст. I. Отпущатъ се на държавния стипендиятъ и студентъ по медицината на университета въ Нанси (Франция) Александръ Антоновъ шестъстотинъ и осмдесетъ и петъ лева за заплащание право за экзаменитѣ и за набавяние най-необходимитѣ книги.

Ст. II. Отпущатъ се едноврѣменно шестъдесетъ лева на Александра Дяковича държавенъ стипендиятъ и студентъ на правото въ Загребский университетъ за заплащание таксата за „държавенъ испитъ“.

Ст. III. Тѣзи помощи да се вземжтъ отъ суммата опредѣлена въ текущий бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщението за поддържание Български студенти въ странство.

Съ исполнението на настоящия указъ натоварва се Нашия управляющий Министерството на Народното Просвѣщението.

Издаденъ въ Наштътъ Дворецъ въ София на 21 мартъ 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Просвѣщението:
Д. Д. Агура.

По Военното Вѣдомство.

УКАЗЪ

No. 27.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля,
Князь на България,

По представлението на Нашия Воененъ Министръ, изложено въ докладътъ му отъ 12 мартъ подъ No 47,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. За да се развие съревнование въ армията въ стрѣлковото образование и въ награда за отличната стрѣлба, назначаватъ се всѣкагодишни призове и награди:

а) за Г. г. офицеритѣ отъ пѣхотата, саперитѣ и кавалерията, призове:

1) призъ на Нашето Име, двастволна украсена пушка съ цѣнность 300 руб.;

2) три първи приза — пушки или револвери, съ цѣнность 100 руб., и

3) седемъ втори приза — пушки или револвери, съ цѣнность до 50 руб.;

б) за долнитѣ чинове отъ пѣхотата, кавалерията и саперитѣ, награди:

1) долнитѣ чинове, които сж свършили курса, въ първата година, по първи разрядъ, да се записватъ на червена дъска въ казармитѣ, и да се обявява въ приказитѣ по бригадата, а сжщо да се награждатъ съ знакъ за стрѣлба, като се записва и въ послужбения списъкъ, и

2) долнитѣ чинове, които въ продължение на двѣ години отъ службата сж били въ първи разрядъ, награждатъ се съ златенъ или сребренъ шевронъ по борта на кафтана и се записва въ послужбения списъкъ, че сж стоели въ първи разрядъ. Установлението формата на знака и реда за награжданието възлагаме на Нашия Воененъ Министръ.

Расходитѣ, необходими за приготвяние на знака за стрѣлбата и за купување на офицерскитѣ призове въ настоящата година, да се отнесжтъ на остаткитѣ отъ бюджета, а впоследствие да се внасятъ въ надлѣжащата статья за бжджцитѣ бюджети.

II. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Воененъ Министръ.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ г. София, на 18-ий мартъ 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Военний Министръ отъ Генералний Штабъ
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Телеграфически Делеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавастъ“.)

Лондонъ, 22 мартъ. Лордъ Гранвилъ извѣсти на Мусурусъ Паша, че Англия одобрява избора на Мирдимский князь Бибодо за управител на Ливанъ.

Въ края на м. марта (н. с.) Англия е съобщила, отъ името на всичкитѣ сили, на прибръжнитѣ държави рѣшенията на Дунавската конференция. Но особнитѣ постѣпки, които иматъ да се направятъ предъ Румъния, сж отложени, по общо съгласие, за послѣ новитѣ избори за Румънскитѣ каммари.

Парижъ, 22 мартъ. Temps казва, че Румънскій представителъ е благодарилъ френскитѣ делегати въ конференцията за измѣненіята, които сж се внесли въ първий проектъ-регламентъ за навигацията по Дунава, и за които измѣненія тѣ сж имали инициативата.

Бившии Хедивъ Исмаилъ Паша е рѣшилъ да повдигне процесъ съ египетското правителство за да си земе назадъ дѣловетѣ отъ наслѣдството, което билъ далъ на синоветѣ си и което тѣ оставили на сокровището въ 1878 за да удовлетворятъ закона за ликвидацията.

Берлинъ, 23 мартъ. Днесъ по пладнѣ избухнѣ пожаръ въ Националниятъ театръ, който пожаръ зема голѣми размѣри.

Билъ, 23 мартъ. „Килийската газета“ извѣстява, че социалитѣ депутати Волманъ и Фрохмъ, които били арестувани вчера, сж освободени.

Пеца, 23 мартъ. Въ каммарата на депутатитѣ г. Хелфи внесе запитвания — сжществува ли нѣкакъвъ съюзъ между Австроунгария и Италия и съ каква цѣль. Това запитвание ще се даде на предсѣдателя на министерскій съвѣтъ.

Берлинъ, 23 мартъ. Националниятъ театръ цѣль изгорѣ заедно съ всичкитѣ гардероби и складове на мебели. Нѣма ни мъртви ни ранени. Причината на пожара не се знае.

Виена, 23 мартъ. „Политическата кореспонденция“ казва официално, че Султана е подписалъ едно праде, което отстъпва Враня като точка за съединяване турскитѣ желѣзници съ Сърбскитѣ и Австрийскитѣ.

Римъ, 23 мартъ. „Diritto“ опровергава извѣстието на Агенцията „Реутеръ“ за нѣкакъвъ ужъ сключенъ трактатъ между Германия, Австрия и Италия.

Петербургъ, 23 мартъ. Опровергава се слуха, че Руссия приготвюва нѣкаква си експедиция за въ Армения.

Тунисъ, 23 мартъ. Г. де Лессепсъ пристигнѣ въ Бискра. Той потвърдява, че е възможно чрезъ прокопаване да се направи едно вжтрѣшно море на югъ отъ Тунисъ.

Мѣстното население на всждѣ е посрещало г. Лессепса съ акламации.

Лондонъ, 24 мартъ. Полицията е открила въ едно предрядие на Лондонъ голѣми количества динамитъ. Тя е направила три арестувания.

Зеха се особенни предпазвания за да се уздрави Виндзорскій палатъ.

Парижъ, 24 мартъ. Почти всичкитѣ главни съвѣти въ Франция отблъенѣха формолиранитѣ желанія за прегледвание конституцията.

Цариградъ, 24 мартъ. Султанътъ окончателно утвърди скопчаванieto на Турско-Австрийскитѣ желѣзници въ Враня.

Каиро, 24 мартъ. Прощенията на живущитѣ въ Египетъ Еврейци, които искатъ постоянно окупиране Египетъ отъ Английскитѣ войски, сж били представени вчера на Лордъ Джфферина, който накара въпросителитѣ да се отнесѣтъ до Английското правителство. Но все пакъ отъ думитѣ на Лорда Джфферина може да се разбере, че Англичанитѣ нѣма никога съвсѣмъ да испразнятъ Египетъ.

Лондонъ, 25 мартъ. Въ камарата на общинитѣ министрътъ на вжтрѣшнитѣ дѣла потвърдява, че е арестуванъ нѣкой си финианинъ Далтонъ американецъ, който се уловилъ че ималъ една касса динамитъ отъ 175 килограма. — Полицията арестовала сжщеврѣменно други финианинъ, който ималъ 900 лири стерлинги въ полици за въ Америка. Вѣрватъ, че Далтонъ е авторътъ на взрива въ Вертмистеръ. — Полицията намѣрила работилници за фабриковане динамитъ.

Министра извѣсти, че правителството приготвюва единъ законъ върху фабриковане и продаванieto взривни материали.

Цариградъ, 25 мартъ. Султанското праде, което одобрява скопчаванieto на желѣзницитѣ: Турска, Българска, Сърбска и Австрийска въ Враня носи дата 23 мартъ. Остава да се уредятъ още нѣколко второстепенни точки, а именно срока за свършванieto работитѣ за скопчаванieto и мѣстото за раздвояванieto, въ което мѣсто новата линия ще се отдѣля отъ линията Солунъ—Митровица.

Лондонъ, 25 мартъ. Споредъ единъ слухъ, който циркулира въ Лондонъ — здравето на Кралица Виктория задавало безпокойствие.

Въ каммарата на общинитѣ — министрътъ на вжтрѣшнитѣ дѣла извѣсти, че въ понеделникъ ще представи единъ законопроектъ относително фабрикованieto и продаванieto — взривни вещества. Това съобщение се прие съ ржкоплѣскание.

Данцигъ, 25 мартъ. Въ слѣдствие на преливанieto на р. Вестула, градоветѣ Бохнакъ и Нев-фахнъ сж цѣли потопени въ вода. Жителитѣ сж прибѣгнѣли въ Данцигъ.

Софийска първокласна болница.

Седмична вѣдомость за движение на числото на болнитѣ отъ 13 мартъ до 20 мартъ 1883 год.

Общественно положение родъ на болестъ	На 13 мартъ 1883 имаше		Презъ седмицата						На 20 мартъ 1883 оставатъ	
	м.	ж.	Дойдохъ		Оздравѣха		Умрѣха		м.	ж.
			м.	ж.	м.	ж.	м.	ж.		
Военни	60	—	8	—	14	—	1	—	53	—
Граждански безъ плата	28	7	14	2	10	—	2	—	30	9
Граждански съ плата	8	12	1	3	2	1	—	—	7	14
Всичко	96	19	23	5	26	1	3	—	90	23

Въ това число сж епидимически и заразителни болести.

Тифъ (Typhus)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ситна шарка (Morbilli)	2	1	—	—	—	—	—	—	2	1
Дифтеритъ (Angina Dyphterica)	1	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Чървенъ вѣтръ (Erysipelas)	3	—	—	—	1	—	—	—	2	—
Венерически (Morbi venerici)	12	9	1	2	3	—	—	—	10	11
Всичко	18	10	1	2	4	—	—	—	15	12

Старшии врачъ: И. Браделъ.
Надзирателъ: В. Чавдаровъ.

МѢСЕЧНА ВѢДОМОСТЬ

за числото на арестантитѣ въ затворитѣ по Княжеството.
за декемврий 1882 година.

Но по редъ	Название на затворитѣ	подъ слѣдствие	осждени	Всичко	Забѣлѣжка
1	Софийскій затворъ	30	77	107	
2	Видинскій "	26	102	128	
3	Търновскій "	20	49	69	
4	Руссенскій "	13	131	144	
5	Варненскій "	42	85	127	
6	Шумненскій "	12	114	126	
7	Кюстендилскій "	32	23	55	
8	Вратчанскій "	36	28	64	
9	Плѣвенскій "	13	18	31	
10	Разградскій "	7	1	8	
11	Силистренскій "	11	11	22	
12	Трънскій "	9	2	11	
13	Самоковскій "	3	33	36	
14	Севлиевоскій "	34	20	54	
15	Свищовскій "	6	9	15	
Прѣзъ цѣли мѣсець		294	703	997	

Началникъ на отдѣлението: А. С. Ивановъ.

Върховний Кассационенъ съдъ.

Рѣшение

№ 14.

Въ името на Негово Височество Александръ I-й Български Князь, Върховний Кассационенъ Съдъ въ углавното отдѣление на осемнадесетий януарий хилядо осемстотинъ и осемдесетъ и третя г. въ открито съдебно заседание въ слѣдующий съставъ: председателъ Порфирій X. Стаматовъ, членове: Василий И. Диамандиевъ и Панталей Кисимовъ, при секретарьтъ Найдень Л. Беневъ, и въ присѣдствието на помощникъ прокурора Антония Теохаровъ слуша доложенното отъ членътъ Василий Диамандиевъ углавно дѣло No. 1/98 по описътъ на Константина Василиевъ изъ с. Капуджи-Махале, въ Провадийския окръгъ, обвиняванъ въ нарушение на 111 ст. отъ Питейний уставъ. Странитѣ не присѣдствуваха.

Обстоятелствата на дѣлото сж: прокурорътъ при Варненския окръженъ съдъ съ обвинителния актъ съставенъ на 28 маия 1881 год. прелава Константина Василиева на съдъ, безъ участието на съдебнитѣ засѣдатели, по обвинение въ продаване пития безъ патентъ, въ нарушение 111 ст. отъ Врем. Питейний уставъ. Варненския окръженъ съдъ съ присѣдата си отъ 12 септемврий 1881 год. No. 37 като е призналъ Константина Василиевъ за невиновенъ въ приписаното му нарушение оправдалъ го. Незадоволенъ отъ присѣдата на окръжния съдъ, Провадийския окр. управителъ е подалъ въззивна жалба въ Руссенския апелативенъ съдъ, който съ опредѣлението си отъ 26 маия 1882 год. No. 86 като вземъ предъ видъ: 1) че по чл. 2 отъ закона за сроковетѣ на апелационнитѣ и кассационни жалби, или протести, срѣщу присѣдитѣ на първостепеннитѣ сѣдилища, се подаватъ въ двѣнедѣленъ срокъ отъ деньтъ на дѣйствителното съобщение, копие отъ присѣдата; 2) че отъ отношението на Варненския окръженъ съдъ, подъ No. 4795 се вижда, че преписътъ отъ присѣдата по настоящето дѣло, се е испратилъ на 12-й декемврий 1881 год. на Провадийския окръженъ управителъ (л. 31 д. на В. о. съдъ), и 3) че Провадийския окр. управителъ е подалъ въззивната жалба на 29 декемврий 1881 год. а пакъ при дѣлото не се вижда, да е молилъ възстановление на право за въззивъ. На основание тия съображения и мотиви, и ст. 863, 864 и 865 отъ Времен. Съд. Правила, Руссенския апелативенъ съдъ призналъ въззивната жалба на Провадийския окр. управителъ за просрочена и заради това опредѣлилъ: „въззивната жалба на Провадийския окр. управителъ отъ 29 декемврий 1881 год. срѣщу присѣдата на Варненския окр. съдъ отъ 12 септемврий 1881 год. No. 37 да се остави безъ послѣдствие. Въ подадената частна жалба срѣщу споменжтото опредѣление на апелативния съдъ Провадийския окр. управителъ мѣжду друго излага: понеже Руссенския апелативенъ съдъ при опредѣлението си отъ 26 маия 1881 год. подъ No. 86 е криво приспособилъ ст. 863 отъ Врем. Съд. Правила, съ което опредѣление отблъсва въззивната ми жалба неправилно за просрочена, по която сѣда не обърналъ никакво внимание, кога е била връчена менъ присѣдата, освѣнъ гдѣто се е основалъ на отношението на речений съдъ, датирано отъ 12 декемврий 1881 год. подъ No. 4795 което отношение придружено съ присѣдата подъ No. 37 се е получило въ повѣренното менъ управление на 15/12 1881 год. слѣдователно на 13 день отъ предвидениятъ срокъ въ ст. 863 отъ Врем. Съд. Правила, тѣй сѣщо ясно се вижда отъ положеного ми при това копие отъ отношението на Варненския окр. съдъ подъ No. 4795, кога се е получило въ повѣренното ми управление, за което смѣя да кажъ че никой пжтъ не може да се счита присѣдата предадена отъ деньтъ на датата, въ която е била съставена бумагата и е лежала два дена въ канцеларията на сѣда или пощенската станция.

Като изслуша заключението на помощникъ прокурора Върховний Кассационенъ Съдъ взе въ съображение, както вече е разяснено отъ Върховний Кассационенъ съдъ въ опредѣлението по общето събрание отъ 17 октомврий 1881 год. че законътъ за апелативнитѣ и кассационитѣ жалби, обнародванъ въ Държавния Вѣстникъ на 24 декемврий 1880 год. бр. 96 има си мѣсто и приспособление само *къмъ подаванетоъ на кассационнитѣ жалби и протести* а не къмъ подаване на апелативнитѣ жалби спрямо които иматъ сила и дѣйствие 863 и 864 ст. Врем. Съд. Правила, но за начало на срокътъ за подаване въззивна жалба се счита деньтъ, който слѣдва противъ обявението на присѣдата само тогава, *когато всичкии участници на дѣлото въобще сж привикани въ сѣда по установения редъ и сж присѣдствували при слушанието на дѣлото и сж взели въ него участие* (704 712, 734, 796, 801, 831, 839, 842 ст. Врем. Съд. Правила); въ частностъ споредъ буквальный смисълъ на 8 чл. отъ Инструкциитѣ за длъжностнитѣ лица по акцизия надзоръ, утвърденъ отъ Императорския Российский Коммисаръ на 12 априлия 1879 год. представители или защитници на интереситѣ на хазната се натоварятъ отъ закона да взематъ участие при предварително дирение и при разгледаннето въ сѣдилищата на дѣлата и да подаватъ всѣкаквъ видъ жалби, нъ да изпълняватъ тази задача, тѣ, представителитѣ на хазната, трѣбва да бждатъ уведомяни за деньтъ въ който ще се слуша дѣлото, а тѣй сѣщо и призвани въ сѣдътъ съ призовки, а пакъ както се види отъ това дѣло, Варненския окръженъ съдъ нито е обявилъ деньтъ на слушание на дѣлото, нито е призовалъ Финансовия чиновникъ. Слѣдователно при изложенитѣ обстоятелства Варненския окр. съдъ е билъ задълженъ да счита срока за подаване на въззивна жалба отъ съобщението на присѣдата. Отъ

дѣлото се види, че Варненския окр. съдъ е испратилъ при писмото си отъ 12 декемврий 1881 год. No. 4795 отъ г. Варна до Провадийския окр. управителъ, въ г. Провадия, преписъ отъ присѣдата който е полученъ както е забѣлжено на писмото въ Провадия *на 15-й декемврий 1881 год.* Отъ изложенното става явно, че *дѣйствително* съобщение на преписъ е станало *не на 12, а на 15 декемврий* който день и трѣбва да се счита за начало на срока, а пжкъ въззивната жалба на Провадийския окр. управителъ е подадена *на 29 декемврий.* Слѣдъ туй Върховний Кассационенъ Съдъ, по редътъ на надзора (109 чл. отъ сѣдоустройството) не може да не обърне вниманието си на слѣдующето: Варненския окр. съдъ въ присѣдата си мѣжду друго казва: като се взе въ съображение обстоятелствата на дѣлото изложени въ обвинителния актъ, тѣй сѣщо и виводитѣ отъ съдебнитѣ рѣшния, сѣдътъ на основание на 815 ст. п. I отъ Врем. Съд. Правила призна подсѣдимиятъ Константинъ Василиевъ не виновенъ. „Споредъ 834 ст. п. 2 Врем. Съд. Правила, въ присѣдата трѣбва да бжде изложено“ съобразяваннето на обвинението както съ представитѣ по дѣлото доказателства и изобличения, така и съ законитѣ ясно е че законътъ изисква щото въ присѣдата да бждатъ показани, какви сж именно обстоятелствата доказателствата и въобще даннитѣ, които служатъ като основание за обвинената или оправданата присѣда.

Ржководимъ отъ горѣизложеното Върховний Кассационенъ Съдъ признава: 1) че въззивната жалба отъ Провадийския окр. управителъ по Финансовата часть, е подадена въ срокъ, 2) че окръжнитѣ сѣдилища сж задължени да *призоваватъ съ повѣстка по всѣко едно дѣло, свързано съ интереса на хазната, представителитѣ на хазната,* и 3) че Варненския окр. съдъ, е нарушилъ въ данния случай 834 ст. п. 2 отъ Временитѣ Съдебни Правила.

Заради туй Върховний Кассационенъ Съдъ опредѣлява: 1) да се предприше на Руссенския апелат. съдъ да даде далнѣйши ходъ на въззивната жалба, подадена отъ Провадийския окр. управителъ, по Финансовото отдѣление на 28 декемврий 1881 год. No. 4094, 2) да се разясни точний смисълъ на 8 чл. отъ Инструкциитѣ за длъжностнитѣ лица по акцизия надзоръ, утвърдена отъ Императорския Российский Коммисаръ на 12 априлий 1879 год. 3) да се обърне внимание на Варненския окр. съдъ, отдѣление углавно, върху нарушението му на 834 ст. п. 2. Временитѣ Съдебни Правила.

На първообразното подписаха: председателъ: П. X. Стаматовъ, членове: В. И. Диамандиевъ и П. Кисимовъ: приподписалъ: секретарь: Найдень Л. Беневъ.

Софийский градский мировий сѣдия.

ЗАОЧНО РЕШЕНИЕ.

№ 70.

Въ името на Негово Височество Александръ I Български Князь, Соф. град. мир. сѣдия, въ публичното си заседание, на първий февруарий хилядо осемстотинъ осемдесетъ и третя година, разгледва гражданското дѣло, No. 600 въ описътъ за 82 год. по искътъ на Никола Митакъвъ, Соф. жителъ, срѣщу бивший Соф. жителъ, а сега живущъ въ г. Серезъ (Турция) Атанасъ Николовъ сарачъ за 27 полимперяла. При разгледането дѣлото, ищецътъ се яви, а отвѣтникътъ, който е билъ повиканъ съ призовка No. 1124 обнародванъ въ No. 109 110 и 111 на „Държавенъ Вѣстникъ“ не присѣдствуваше ни самъ лично нито пжкъ чрезъ свой законенъ повѣренникъ. По исканието ищцево, дѣлото се разгледва заочно. Обстоятелствата сж: съ едно отворено боно (срокътъ за исплащанието на което одавна се истекълъ) датирано 23 априлий 1882 год. Никола Митакъвъ ималъ да взима отъ Атанасъ Николовъ сарачъ 27 полимперяла, които пари тоя послѣдний като не заплатилъ на срока, Н. Митакъвъ съ прошението си отъ 8 юлий 1882 год. до Соф. град. мир. сѣдия, моли да се осѣди Николовъ, да му заплати паритѣ, както и съдебнитѣ разноски. Основанъ върху изложеното и съгласно ст. ст. 76, 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство, Соф. град. мир. сѣдия,

Рѣши заочно:

Осѣжда Атанасъ Николовъ сарачъ, бивший Соф. жителъ, а сега живущъ въ г. Серезъ (Турция) да заплати на Никола Митакъвъ дватесетъ и седемъ (27) полимперяла, както и съдебнитѣ разноски. Това рѣшениѣ е заочно и неокончателно. Въ срокъ двѣнедѣленъ отъ послѣдното троекратно публикувание настоящето рѣшение въ „Държавенъ Вѣстникъ“ отвѣтникътъ може да направи отзивъ предъ Соф. град. мирови сѣдия, а въ срокъ мѣсеченъ отъ сѣщата дата апелативна жалба за Соф. окр. съдъ.

Софийский град. мир. сѣдия: С. И. Соколовъ.

Секретарь: Димитръ Загорский.